

munale Forhold paa en Maade, som væsentlig gaar ud paa at overføre paa disse Kommuner de samme Regler, der gælde for Landets Købstadkommuner, frygter jeg for, at dette Kompagnistab, om jeg saa maa udtrykke mig, denne Forbindelse med det for Esbjergs Bedkommende absolut nødvendige, vil volde Vanskeligheder. Thi medens jeg meget godt kan erkende, at der egentlig ikke er nogen rationel Grund til, at adskillige af vore Handelspladser ikke i et og alt ere stillede lige med vore Købstæder, idet adskillige af dem ere større og betydningsfuldere end adskillige af vore Købstæder, f. Eks. Silkeborg i Sammenligning med Standerborg — Silkeborg er dobbelt saa stor som Standerborg — frygter jeg for, at man vil finde, at det ikke er ganske uden Betænkelse at overføre ganske de samme Regler, som gælde for Købstæderne, paa disse Handelspladser. Thi for at man skulde kunne enes derom, maatte man som ogsaa den sidste ærede Taler meget rigtig fremhævede, i Almindelighed være enig i, at Købstadkommunalloven af 26de Maj 1868 var saa fortræffelig, at der ikke var nogen Anledning til ikke at give den en yderligere Udvidelse. Jeg har nu ikke den Opfattelse, som det sidste ærede Medlem gjorde sig til Tolk for, at der er saadanne store og væsentlige Mangler ved vor nuværende Købstadkommunallov, men jeg skal ikke komme ind derpaa. Et er sikkert, at Meningerne derom ere delte, at der er en Stemning oppe f. Eks. med Hensyn til Formandsvalget i Byraadene; og det er lige saa sikkert, at der ogsaa er. Stemning oppe, om ikke just i overvejende Antal i dette Ting saa i det andet, for at røre ved Valgmaaden i Købstæderne. Jeg skal slet ikke indlade mig paa at udtale, hvad min Mening er derom; men naar der altsaa er Spørgsmaal om at overføre Reglerne i Loven af 26de Maj 1868 til seks Kommuner, og naar man ønsker at faa et praktisk Resultat ud deraf, frygter jeg for, at man er slaaet ind paa en urigtig Vej. Thi det er min Tro, at alle de Omstændigheder — og der kunde jo søjes adskillige til foruden dem, som jeg og den ærede sidste Taler allerede have anført — ville medføre, at Sagen bliver behandlet paa en saadan Maade, at det, hvortil der i Øjeblikket er en absolut Trang, nemlig at hjælpe Esbjerg Kommune, ikke sker Fyldest. De andre fem Handelspladser, og jeg kan tage Frederiksberg med, have deres kommunale Forhold ordnede. Lad være, at det i en eller anden Henseende ikke er saaledes, som man kunde ønske det — det faar staa hen; det er jo ordnet, og der er ikke nogen absolut paa-

trængende Nødvendighed for at belejre dette Lovforslag, som nærmest forelægges af Hensyn til Esbjerg, med de Betragtninger, som disse Forhold kunde give Anledning til. Jeg tror derfor og vilde ønske, at den højtagede Minister maatte erklære sig villig til at indskrænke dette Lovforslag til kun at omfatte Esbjerg Kommune, idet den bliver optagen som en Handelsplads og faar en midlertidig Ordning gennem Regulativ. — Derfor tale ikke blot de Betragtninger, jeg har tilladt mig at fremsøre, hvilke Betragtninger jeg betragter som mere af formel Betydning for Fremme af det, jeg anser for at være nødvendigt, men jeg tager ogsaa Hensyn til Esbjerg selv. Jeg saa forleden en ikke uvigtig Bemærkning i et Dagblad, hvor der spurgtes: Hvor mange Indbyggere har Esbjerg nu? Det ved jeg ikke, svarede bedkommende, det er 3 Dage, siden jeg rejste bort. Det gaar jo med amerikansk Fart ovre i Esbjerg med alle Forhold, det er nødvendigt, at der snarest muligt træffes en Ordning, for at det hele ikke en skøn Dag skal ramle sammen i kommunal Henseende, men det er min Overbevisning, at den Ordning, som træffes i Aar, hvis denne Udvikling vedbliver at fortsætte sig, i Løbet af nogle Aar vil vise sig utilstrækkelig og gøre en Forandring nødvendig. Derfor synes jeg ogsaa, at det af den Grund vilde være ønskeligt, at man saa at træffe en provisorisk — jeg haaber ikke, at det Udtryk støder nogen — Ordning af disse kommunale Forhold, og saa lod Forholdene der udvile sig i Aarens Løb, hvorefter man atter kunde tage Sagen op og med mere Ro bringe den i Forbindelse med de øvrige Handelspladsers kommunale Forhold. Om man der kan komme til Enighed, faar jo staa hen, men det vil nødvendigvis ogsaa hænge sammen med, om man kan blive enig om de forskellige Forandringer i Købstædernes kommunale Bestyrelse, som ere oppe i Tiden, og hvorefter Meningerne vistnok ikke hos det store Flertal tilstrækkelig have fæstnet sig. — Idet jeg i øvrigt anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling, tror jeg saaledes, at det af praktiske Grunde vil være det rette, at man foreløbig indskrænker sig til at ordne Esbjergs Forhold. Derom maatte man dog kunne blive enig, selv om man ikke fik alle sine Ønsker opfyldte, hverken med Hensyn til Borgmestervalg eller med Hensyn til de kommunale Valg. Esbjerg maatte dog kunne nøjes og leve med det samme, som de andre Handelspladser hidtil have levet og virket under, og jeg tror, at man vil jøbnne Sagen for denne ene Kommune meget ved, at man indskrænker sig dertil og ikke gaar videre for Øjeblikket.